

Задача: Изберете правилната буква в текста.

Знам и Мога

Елин Пелин

Всред тъмния и непристъпен планински проход от векове стоеше гол____ма скала. Нищо не смущаваше нейното каменно спокойствие. През нейната непроходима държава р____дко минаваше човек. Птици кацах по острите ѝ върхове. В пещерите ѝ намираха убежище диви зверове. Тя се гордееше, че беше покровителка и пазителка на планинския проход. Само дълбока река бе пуснала да минава далече под нея и беше ѝ дала да шуми и бухти, колкото си иска.

Но един ден се случи нещо особено. Чуха се далечни гърмежи. Въздухът потрепера. Ехото се заблъска между баирите и като дълбока кашлица задави прохода. Реката спр____шума си и се послуша. Подплашени птици се разб____гаха и се вдигнаха високо. Диви животни изпълз____ха из пещерите си и поб____гнаха към върховете.

— Какво става? — рече на себе си с гол____мо спокойствие скалата и се послуша. Н____къде в равнището под нея живееше стар гущер. Той се измъкна от дупката си, послуша се и каза:

— Става нещо страшно. Нав____рно идат великаните...

— Кои великани? — попита спокойно скалата.

— Чул съм от деди и прадеди — каза старият гущер, — че на земята живеят н____къде двама великани. Единият се казва Знам, другият — Мога. Те двамата са водачи на хората. Силни и непобедими са те и всичко им се покорява. Те пробиват дупки в земята и вадят от сърцето ѝ сила и огън. Те минават през океаните. Те са направили жел____зни чудовища и им дават сила, като я взимат от душата на водите. За доброто на своите братя — хората — те правят всичко. Когато Знам намисли нещо, той казва само една дума — „трябва“. Мога казва „ще бъде“. И всички хора се втурват да изпълнят желани____то им. Моите деди ми са казвали, че н____кога Знам и Мога ще минат и през нашите м____ста. И всичко тук ще се преобрази. И от тая скала, под която ние живеем, може би няма нищо да остане.

Гущерът млъкна.

Скалата глухо се засмя.

— Аз съм непобедима — каза тя. — Аз, която подпирам планината с моята гол____ма каменна снага, съм непобедима. Аз се опирам дълбоко до сърцето на земята и там е моята страшна опора. Моята каменна сила е неразбива____ма!

В това време, когато гущерът и скалата се разговар____ха, отново се чу страшен гръм. Разтрепераха се баирите от страшното ехо. И ето че през храстите и сипеите се зададоха с уплашен бяг зайци, лисици, змии и гущери. Те тичаха и викаха:

— Б____гайте, идат!...

— Кой иде? — попита старият гущер един друг стар гущер, който едвам пълзеше по сипея.

— Идат Знам и Мога.

— Свършена ти е работата! — каза старият гущер на скалата. — Благодаря ти, че толкова години дава убежище на мене, на децата и на внуците ми. Сега и аз б____гам вече.

Скалата спокойно се изсмя.

Изведнъж храстите и сипеите по стръмнините наоколо почерн____ха от хора. Те върв____ха бързо и с вик нападаха гордата скала.

Но тя остана невъзмутима. На върха ѝ застанаха двама, които вървяха най-напред. Това бяха Знам и Мога.

Знам каза: „Трябва.“

Мога каза: „Ще бъде.“

Страшни удари се посипаха по т____лото на могъщата скала. Закълцаха я остри жел____зни човки, бързо и равномерно. Но нейното тяло бе твърдо и устойчиво. От тия удари тя усети слаби сърбежи, които дори удоволствие ѝ направиха.

Но скоро тя усети, че остри жел____за се вмъкваха към сърцето ѝ. Тогава тя изтръпна и попита:

— Знам и Мога, какво искате от мене?...

— Ти ни пречиш — каза Знам.

— И затова ще те премахнем оттука — каза Мога.

— Човешки път ще мине през твоето м____сто.

— Ами аз къде ще отида? — каза уплашена скалата.

— От твоите късове ще подградим стена да подпира пътя и да пази реката.

— Значи, аз ще изпълнявам пак старата си служба — да подпирам?

— Да! — каза Знам.

— Да! — потвърди Мога